

CONSTANTIN Moșincat – CRUCEA din Suflet
Vlădica Nicolae de Strajă la Granița de Vest a României Mari

Prof. Dr. Gheorghe Constantin NISTOROIU

„*Modestia* este cel mai frumos templu pe care îl poate avea virtutea: să nu o duci în altă parte: ar fi o profanare.”

(PITAGORA)

GRANIȚELE unui Stat suveran sunt **GARANȚIA** binecuvântată de Dumnezeu, Națiuni Sale alese!

GRANIȚELE sunt Darul cel mai scump pe care **Mântuitorul Cosmosului – Iisus HRISTOS** le-a dăruit fiecărui stat, a cărui Națiune trebuie să rămână continuu în comuniune cu **EL, cu Fecioara Maria, cu Cerul Sfinților, Moșilor și Strămoșilor Neamului** respectiv, într-o armonie celestă!

Apărarea Granițelor Statului suveran semnifică Apărarea Trupului și Sufletului Patriei sacre!

Apărarea Granițelor Țării valahe-suzerane este cea mai nobilă faptă, virtute pe care **Creștinul ortodox: Fiul și Fiica Patriei, Conducătorul Națiunii, Comandantul Armatei, Vlădica – Ostașul lui Hristos, Preotul și Grănicerul-ostaș**, trebuie să o slujească și să o slăvească, precum Biserica ÎL slujește pe HRISTOS și pe MAICA SA, precum Fiul trebuie să-și slujească Părinții, precum Ucenicul trebuie să urmeze Învățătorului, precum Discipolul trebuie să-i fie fidel Maestrului !

Apărarea Granițelor Patriei asumă responsabilitatea celor mai demni VEGHETORI ai Națiunii! A sta de Veghe la Poarta Patriei implică Țara, respectiv Biserica și Statul, pe de o parte, la pregătirea și perfecționarea Armatei, din punct de vedere tehnic și militar, iar pe de altă parte, la cunoașterea spirituală a pantheonului cultural, trăirea religioasă și mărturisirea creștină.

HOTARUL unei Națiuni binecuvântate de Dumnezeu, precum **DACIA Mare** este **Altarul pe care PATRIA săvârșește pururea Sfânta Liturghie a Neamului ei creștin ortodox și nemuritor!**

Apărarea Hotarelor Țării noastre necesită formarea completă, trup și suflet a **STRĂJERULUI** dacoromân, a Ostașului perfect care trebuie să aibe dimensiunea și faima invincibilă a marelui LUPȚĂTOR.

Pentru a atinge dimensiunea unui Mare Străjer, trebuie să ai înălțimea unui Mare Patriot!

Colonelul Doctor Constantin Moșincat este un astfel de **STRĂJER**, este **Marele Străjer-Istoric** al **Graniței de Vest a Dacoromâniei noastre**. Prin **Divizia de cărți-ostași** pe care a/o comandă se înscrie în Elita marilor Generali-Comandanți pe câmpul de luptă al Adevărului, ieșind permanent **Învingător**.

Să fii apropiat al unui astfel de **Străjer**, nu este un lucru ușor, dar este o mare cinste! Fiecare carte a Domniei sale este o **LEGIUNE dacică**, ce se adaugă marilor biruințe ale Înaintașilor viteji și care conferă o Aură în plus la strălucirea pururea a NEAMULUI dacoromân!

Mărturisirea Marelui Străjer - **Colonelul Doctor Constantin Moșincat**

„Hotarul de Vest a constituit o statornică și continuă preocupare a cercetărilor mele, în toate domeniile pe care le-am putut cuprinde și documenta: **istorie, viață socială, militară și cultură spirituală specifică...** Un Înalt ierarh cum a fost Vlădica dr. Nicolae Popovici merită osteneala oricui pentru a-i cunoaște, aprecia și puncta meritele deosebite. Și nu mă voi referi la valoarea spirituală a contribuției sale, ci numai la aceea de **apărător al hotarului de apus al românismului.**” (Colonel Dr. Constantin Moșincat, *Crucea din Suflet * Vlădica Nicolae de Strajă la Granița de Vest a României Mari*, Ed. Aureo-Oradea, 2023)

„Radiografia spațiului românesc, ne relevă că o parte din efortul, material și uman, pe care înaintașii noștri l-au făcut, pentru a-și apăra hotarele, s-a cocretizat în fortificațiile edificate de-a lungul vremii, iar în perioada pastorației în Eparhia Oradea a Vlădicului dr. Nicolae Popovici, au prins cel mai rezistent și desăvârșit contur.” (op. cit.)

„Marginile poporului român, format în acest leagăn sau **Căldare a Carpaților**, și-a întins sau restrâns hotarul, în diferite timpuri istorice, după cum au izbutit să țină piept barbarilor năvălitori veniți din toate zările, sau după cât de evidente au fost interesele celor din jur. În orice timp, strămoșii, au reușit să bareze doar direcții, să se retragă strategic în munți pentru organizare și să revină, pe văi și câmpii, la vetrele lor de locuire permanentă. Așa marginile de hotare românești **in saecula seculorum** s-au întins de la **Nistru până la Tisa** și dincolo de aceste repere **fixate de Luceafărul național Mihai Eminescu!**” (ibid., p. 9)

Copiii mulți, rămași înlăuntrul Țării, crescuți sănătos și educați moral-creștinește la Sânul Patriei ortodoxe vor devenii **Fiii – Străjeri ai Neamului**, nu cei puțini care plâng după mamele ori după părinții plecați afară, din „*grija*” celor ce au trădat Națiunea și-au vândut-o pe nimic. „*Numărul mare al copiilor dădea tărie noilor granițe... , copii aceea care rostesc adevărul vorbelor de demult, prin limba română vorbită, căci ei exprimau ceea ce vedeau că se: ară, grăpează, seceră, macină grâu, secară, orz, mei... ,* mărturisirea Acad. Simion Mehedinți.

România lor de azi – a celor care au vândut-o pe degeaba, nu mai are PREZENT (despre Viitor nici pomeneală), fiindcă nu mai are copii, nu mai are părinți, nu mai are Cultură, nu mai are Biserică, doar Sinod cu "prea Sus puși" și preasupuși, nu mai are granițe, nu mai are hotare, nu mai vorbesc limba Română, căci nu mai au Moșia lor, Ogorul lor, nu mai ară, nu mai seamănă, nu mai seceră, nu mai culeg, nu mai strâng pentru Patrie, ci pentru Hambarul nesățios al Europei atee, uzurpatoare de Nații, a Stăpânilor parveniți care ne-au făcut sclavi la noi în casă .

„*Limba română e Cerul de foc care apără marginile unui neam de orice atac străin!*”, grăia cu tărie același mare savant sovejanul-vrâncean **Simion Mehedinți**.

Limba Română și Liturgia sfântă cimentează spre veșnicie MARGINILE unui NEAM creștin!

„*Așa și bornele tricolore din hotarul de vest, vegheate cu strășnicie de oștenii-plugari deveniți grănicerii proprietari – sădeau încredere și siguranță pentru copilașii ce-și păzeau bobocii la margine de sat privind dunga orizontului cum se stinge roșu-galben-albastru din soarele la asfințit.*” (Constantin Moșincat, op. cit., p. 10)

Vrăjmașul Frumosului, Adevărului, Libertății, Dragostei divine, Icoanei Națiunii, Patriei alese în VATRA ROMÂNIEI MARI, nu doarme de ciudă, de pizmă, de ticăloșie și de ură. El vine cu furtuna revizionismului precum vipera maghiară, hidra bolșevică, hiena bulgară ori hârciogul sârb. Revizionismul s-a urzit și s-a țesut în timpurile moderne în **războiul de țesut-secret** al tratatului Ribbentrop-Molotov, călăi ai națiunilor suverane, și s-a brodat pe rapturile teritoriale sovietice în cârdășie cu cancelariile ce nu ne-au fost niciodată prietene.

Calea DRAMEI Națiunii noastre a fost bătătorită de trădarea suveranului neromân Carol al II-lea, marele play-boy, marele cartofor, marele bogat care a făcut afaceri veroase cu România la masa de joc a istoriei. El și-a împins țara în ghearele rapturilor dușmane însetate de sânge curat, înrolând abuziv o parte din Fiii țării care trebuiau să fie STRĂJERI ai Patriei, în armata ucigașului Națiunii noastre, amiralul Horthy. A fost cazul multora, dar și al lui **Țolaș Nicolae** ucis în luptă, soțul Oniței, sora mamei istoricului militar Constantin Moșincat.

„*Prin rapturile teritoriale din 1940, România a pierdut 38,5% din resursele de aur, 87,7% din cele de argint, 64,7% din producția de cupru, 97,6% din cea de plumb, rezervele de zinc. Producția industrială s-a redus de la 75,5 la 63,6 miliarde lei..., plus pierderile umane și moralul zdruncinat al armatei... Suprafața agricolă s-a redus de la 13.874.000 ha, cât era în 1938, la 8.809.000 ha, în septembrie 1940; aproape 7 milioane de români rămâneau sub stăpânire străină.*” (ibid., p. 79-80)

Mama Străjerului nostru – Colonel Doctor Constantin Moșincat, care a trăit cu întreaga familie Calvarul Neamului, urcând Golgota rapturilor teritoriale, povestește spre aducere aminte, spre neuitare. „*Eu eram slugă la porcii grofului din Toagul lui Berkovics. Și tot m-am gândit de ce Regelui român nu i-a păsat de noi când ne-a abandonat la unguri?*”

După desecretizarea tratatului samavolnic Ribbentrop-Molotov, știm că dacă nu s-ar fi acționat planul Barbarosa, în 22 Iunie 1941, sovieticii ar fi atacat în 4 Iulie 1941. Regele Carol al II-lea fusese avertizat din Ianuarie 1940, de intenția sovieticilor de a invada România, dar în același timp știa că și Germania și-a exprimat ajutorul în războiul cu muscalii bolșevizați. Mișelul Carol al II-lea a comis însă lașitatea sa criminală: **cedarea Provinciilor românești fără luptă**.

-De câte ori în istoria Țărilor Române, Marii noștri Voievozi cu oștile lor mici au biruit?!

Dacă mobilizarea Armatei române ar fi avut loc în 27 Iunie 1940, alta ar fi fost soarta României. „*Or dacă se lua în calcul fortificațiile întinse în sudul Nistrului, orientarea râurilor spre Sud care trebuiau forțate și Podișul cu pădurile de la Cornești – apreciem că situația ar fi fost favorabilă României.*” (Constantin Moșincat, *Cazemata. Sistemul românesc de fortificații (1937-1940)*, Ed. Tipo MC, Oradea, 2021)

... **Păi, nu putea Măicuță scumpă să nu-i ofere pe ardeleni**, hunilor-contemporani, fiindcă puterea lui Carol al II-lea era **LAȘITATEA**, care trebuia transmisă ereditar fiului **Mihai de Hohenzoller**, pentru ai intra în sângele încețoșat-albastru spre a săvârși marea **TRĂDARE** din **23 August 1944**, când a întors armele ticăloșiei sale regale, împotriva Armatei însângerate de război, împotriva Mareșalului ei, **Ion Antonescu - Comandantul Țării**, împotriva poporului care în *smerenia* lui tâmpă îl adula, împotriva Bisericii și-a Elitei spirituale a Neamului.

În vreme ce Mareșalul **Ion Antonescu-Erou**, apoi **Martir** i-a replicat autoritar, de Mare Comandant de oști, pseudo-regelui: **EU PE MÂNA RUȘILOR NU DAU ȚARA!**, trădătorul suveran Mihai I, s-a grăbit la Moscova să primească „**Victoria**” – Medalia **SPERJURULUI** său, care oricâte privilegii de castele, moșii, râuri, munți, păduri, suvenții de stat, custoderii și duche altoite au/ vor mai primi, nefastul rege **Michail - Mișel**, tot de stâlpul **INFAMIEI** va atârna veșnic.

„*Există voci - care afirmă că actul (criminal de trădare națională n.a.) fostului suveran nu ar fi fost străin de sugestiile N.K.V.D., supoziție care poate fi asociată cu misiunea generalilor Aldea și Racoviță din acel august 1944, supranumită neoficial Poarta Iașilor, adică intrarea trupelor sovietice fără opunerea rezistenței de către Armata Română, în contextul Operațiunii Iași-Chișinău.*”(Crucea din Suflet..., op, cit., p.150-151)

A existat o singură Convenție de armistițiu, cea propusă de **Mareșalul Ioan Antonescu** și acceptată de **Marele Conducător** al Sovietelor, Iosif Vissarionovici Stalin, dar trădătorii Camarilei regale, o parte și generali, în frunte cu monarhul lor au substituit Armistițiul lui Antonescu cu **PREDAREA NECONDIȚIONATĂ A ROMÂNIEI ÎN BRAȚELE SOVIETICILOR**.

ALTA ar fi fost SOARTA ROMÂNIEI dacă n-ar fi existat COMLOTUL împotriva lui A. I. CUZA!

ALTA ar fi fost SOARTA ROMÂNIEI Mari dacă regele Carol al II -lea nu ar fi trădat!

ALTA ar fi fost SOARTA ROMÂNIEI Mari dacă regele Mihai I nu ar fi trădat!

ALTA ar fi fost SOARTA ROMÂNIEI Mari ASTĂZI dacă TRĂDAREA nu rămânea la masa acestei Națiuni și după decembrie 1989 !

Dar cum ospățul era îmbelșugat s-au găsit mereu alți și alți "meseni aleși " care se tot așează !

Dar, poate că n-am fi avut niciodată atâția Eroii, Martiri și Sfinți...

Dureros este astăzi că nu mai avem "aprobare " nici măcar să-i pomenim și să le aprindem la căpătâi candela recunoștinței noastre !

VLĂDICA NICOLAE Popovici al ORADEI

Vlădica Nicolae era *DOCTOR* în Teologie și în Filosofie, profesor universitar de Teologie Dogmatică și Omiletică în cadrul Academiei **Andrei Șaguna** - Sibiu, episcop din 2 Iunie 1936 al Eparhiei Oradea Mare și președinte de onoare al Societății „*Oastea Domnului*.”

Vlădica Nicolae a făcut parte din Cruciada misionară antibolșevică din Iunie 1941, cercetând românii răspândiți peste Nistru și Transnistria. Cruciada misionară alcătuită din 53 de persoane era condusă de Mitropolitul Ardealului Nicolae Bălan, alături de Vlădica Nicolae al Oradei, Andrei al Aradului, Vasile al Timișoarei și Veniamin al Caransebeșului. S-au oficiat slujbe la bisericile refăcute de români, cea de pomenire a eroilor-martiri ai atentatului în Catedrala Odesei, din 21 Octombrie 1941, vizitându-se peste 31 de unități militare, 20 de spitale de campanie, împărțindu-se peste 12.000 de cărți de rugăciuni și tot atâtea iconițe.

„*Începând cu Vinerea Mare din 1945, chiriarii orădeani s-a aflat vreme de 4 săptămâni în mijlocul soldaților din cele două armate române dintre Pystiany, Praga, Brno, ținând peste 44 de predici ocazionale, vizitând 7 spitale de campanie, oficiind 32 de servicii religioase publice. Slujba de Înviere a oficiat-o pe 13 Mai 1945 pe frontul încheiat, la Corpul 2 Armată.*

La centenarul nașterii poetului național a recomandat studenților: „ Să-l privim pe Eminescu așa cum este, întreg, măreț. Să ne gândim la perspectiva geografică cuprinsă în toată măreția ei în poezia lui Eminescu. Ce măreție, ce splendoare, ce perspectivă geografică curată! Tineretul, să învățați poeziile lui Eminescu ca rugăciunile, iar DOINA lui De la Nistru pân-la Tisa ca imnurile sfințelor cântări.” (Adrian Nicolae Petcu, *Episcopul Nicolae Popovici Mărturisitorul. Fericiti cei prigoniți.net*)”

Vlădica Nicolae Popovici, alături de întreaga delegație a clericilor ortodocși ardeleni a străbătut cu vibrantă, arhierescă duiosie cele peste 100 de sate, îmbrățișând frățeste și cu foc pe dârzii credincioși

basarabeni, care au dăruit suferința și jertfa lor, tuturor românilor: **17.871 morți, 63.200 răniți și 8.849 dispăruți** pentru eliberarea Basarabiei.

„P.S. Sa a pus capăt unei nobile lupte interioare prin **părinteasca iubire și ruga fierbinte ca Dumnezeu să ne ajute nouă celor sfâșiati, să ne vedem visul cu ochii**, presimțind dangătul victorios de clopot, lipindu-se de cei ce i-au fost dragi oșteni ai țării, înfăptuind cea mai nobilă podoabă a pastorației sale prin **duhovniceasca semnătură pe hrisoavele de ctitorire a bisericilor ortodoxe dar și pe al Cazematelor edificate la hotarul de apus al României Mari și astăzi altare de închinare, zidite în piatră spre a fi dezmierdare și în sufletele credincioșilor români, făcând din Bihor o casă ospitalieră pentru frații refugiați din Basarabia anilor de patimi 1940 și 1944, ca dovadă a iubirii cu fapta.**” (ibid., p. 139)

După *Cruciada* din Basarabia a urmat cea din Munții Tatra, pornind singur pe frontul din munți.

Au urmat apoi, alte predici pilduitoare, fulminante, electrizante, înălțătoare...

„Noi am dat și vom da ceea ce este al cezarului, **dar nu vom lăsa să fie luate de la noi ceea ce este al lui Dumnezeu!**”

„Cu toții să aveți curaj să urmați pildele marilor înaintași a lui Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, Horia, Cloșca și Crișan, Avram Iancu și alți mari luptători ai neamului nostru. Ei să fie pentru voi **izvor de vitejie în toată viața!**”

„Nu fiți vânzători și trădători ai lui Iisus!” Așa rostea cu autoritate Vlădica Nicolae în predica de Anul Nou-1950, provocând autoritățile roșii, să *autorizeze* pe slugile Clerului ghiftuit care a cedat fără luptă, să porceadă la restructurările din Biserica luptătoare.

„Pentru Vlădica Nicolae **armata, poporul și biserica erau una cu hotarul intangibil al neamului românesc**. Pentru slujirea acestui ideal n-a ezitat să suporte umilința expulzării, alături de alți 300 de intelectuali și funcționari în **bou-vagon**, până la Arad, în drum spre *Beiuș*”, s-au pe cea cu domiciliu obligatoriu la Mănăstire Cheia

Prin însuflețirea unor mari Români ortodocși, preot protoiereu Gheorghe Nemeș-Biserica Albastră, a Consiliului Parohial, cuvioasa Maică Stareță, Savrofora Cristina Chichernea-Mănăstirea Recea, ing. Florin Stancu-Mediaș, sculptorul Ovidiu Protopopescu-Cluj și cu binecuvântarea P.S. dr. Sofronie Drincec – episcopul Oradei din 2007, s-a ridicat o impunătoare statuie episcopului martir **Nicolae Popovici – Marele Străjer la Hotarul de Vest**.

„Vrednicul Ierarh al Oradei, Nicolae Popovici, rostea cu pioasă aducere aminte chiriarhul Sofronie, *este un exemplu pentru toți, nu doar pentru ierarhi* (care ierarhi, căci restul sunt lideri politici religioși, ghiftuiți de stat cu salarii grase și de popor cu de toate cele n.a.), *ci pentru fiecare dintre noi în parte, indiferent de locul în care ne aflăm și de poziția pe care o avem în societate, o sursă de inspirație pentru viața de zi cu zi. Să luăm aminte la pilda sa luminoasă!*” (Rostire din cuvântul P.S. Sofronie, în 18 Iunie 2023)

- **Ce Mari Vlădici și ce Conducători Voievozi am avut întru Înfăptuirea României Mari!**

- Și ce mulți lași și trădători din ambele clase avem de ieri și de azi în România lor vândută!

Lucrarea Colonelului Doctor **Constantin Moșincat** se înscrie cu **moștenirea trecutului întru anotimpul de acum, dar pentru cel ce o să vină**, irumpând gândul curat desprins din văpaia scrisului, gândul că esența Adevărului întreține permanent valoarea moral umană înspre grăirea întru adevăr, libertate, noblețe, onoare, neatârnare, continuitate și dăinuire.

Dimensiunea istorică a lucrării sale, pulsează spre revărsarea pilduitoare în calea generațiilor care se vor aprinde totuși de focul Patriei-focul pământesc, de focul strămoșilor-focul ceresc. Există lucruri, evenimente, fenomene pe care numai **El**, istoricul-militar-patriot le-a simțit în adâncul lor, al desfășurărilor românești până la identificare și numai **El** a fost ales să ni le spună. Scrisul istoricului militar este o pasiune devoratoare pentru realitatea evenimentelor, realitate ca unica rațiune ce slujește Adevărului.

Istoricul militar, Colonelul dr. Constantin Moșincat se înfățișează în fața Adevărului, a Patriei și a Bisericii străbune cu autoritatea scriitorului de mare prestigiu!

Întru multe alte opere de renume!

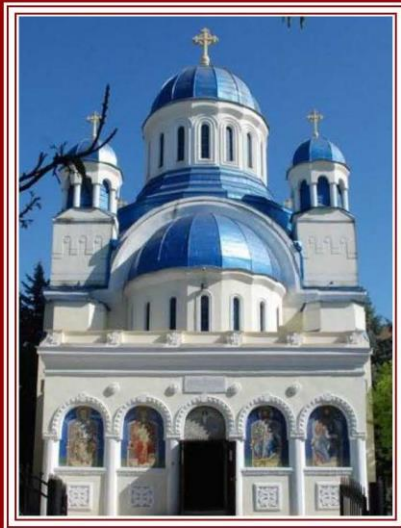
Cu aleasă prețuire!

Lansarea volum: Biserica Albastră (2.10 2023)-Cercul Militar (17.10 2023)

Constantin Moșincat

CRUCEA DIN SUFLET

„Voim să zidim și trebuie să zidim o biserică nouă, o catedrală minunată. Această catedrală va mai avea și misiunea mare de-a întări sufletul întregului neam românesc, dar îndeosebi al celui de la hotare, făcându-l tare și de nebiruit”

Episcop Nicolae Popovici

ISBN 978-606-794-486-0

VLĂDICA NICOLAE DE STRAJĂ LA GRANIȚA DE VEST A ROMÂNIEI MARI

Colonel Dr. Constantin MOȘINCAT * CRUCEA DIN SUFLET * VLĂDICA NICOLAE

Editura

Oradea

2023

